

[Nyboe Andersen.]

at det har været Danmarks historiske opgave at danne bro mellem Norden og Europa. Denne opgave er der endnu mere brug for at vi løser, hvis Norge skulle holde sig udenfor; vi ville faktisk svigte både Nordens og vore egne interesser, hvis vi i en sådan situation opgav at gå med i det europæiske samarbejde.

I de kommende måneder skal folketinget tage stilling dels til traktaten om Danmarks tilslutning, dels til det, ministeren med et nyt udtryk kalder forudsætningslovgivningen — det er det, vi hidtil har kaldt afværgelovgivning — og endelig til den følgelovgivning, som er nødvendig for at gennemføre tilpasningen til et medlemskab.

Hvad det sidste angår, lyttede jeg med særlig interesse til ministerens oplysninger om de forslag, som regeringen agter at fremsætte til sikring af de rekreative områder på danske hænder. Jeg forstår, at den socialdemokratiske ordfører gerne vil have yderligere oplysninger fra ministeren om disse forslag, og det vil jeg da med interesse lytte til.

Venstre er enig i målsætningen for en sådan lovgivning, og vi vil gå ind i en positiv forhandling om den, når forslagene foreligger. Jeg skal i dag nøjes med at sige, at der var én ting, det var lidt svært for mig at forstå, og det var, hvad sammenhængen egentlig er mellem vor indtræden i EF og så de bemærkninger, som ministeren fremsatte vedrørende begrebet en aktiv rekreativ politik, men det vil der jo blive lejlighed til at drøfte nærmere, når forslagene kommer til behandling; jeg forstår, at det vil ske i løbet af januar.

Jævnside med folketingets behandling af den omfattende lovgivning skal der gennemføres et oplysningsarbejde i befolkningen forud for folkeafstemningen. Jeg har været glad for at bemærke, at dokumentationscentralen i Stormgade nu er åbnet, og at den har fået en flyvende start. Jeg tror, det vil vise sig at være et nyttigt, ja, faktisk nødvendigt initiativ. Samtidig vil landet blive dækket med tilbud fra oplysningsforbund og

mange andre organisationer, og der vil blive publiceret artikler og skrifter i stort tal i den kommende tid. Venstre havde gerne set, at alle kræfter, der går ind for dansk tilslutning til EF, kunne samles om oprettelse af lokale komiteer til at koordinere indsatsen, men det kunne der ikke opnås tilslutning til i første omgang. Jeg vil dog sige, at tanken meget vel kan trænge sig på igen med en sådan nødvendighed, at den ikke fortsat kan afvises.

Venstre vil for sit vedkommende gå aktivt ind i det saglige og politiske oplysningsarbejde. Jeg er enig med ministeren i, at det er vigtigt, at partierne trækker en væsentlig del af læsset. Man kan komme et godt stykke vej med rent faktiske oplysninger, men til syvende og sidst er spørgsmålet af politisk art, og ingen vælger kan træffe sin afgørelse uden dermed at træffe et politisk valg. Når alle oplysninger er på bordet, når alle små og store detaljer er endevendt, så bliver afgørelsen nok i sidste instans for en hel del mennesker et spørgsmål om den tillid, som de nærer til dem, der går ind for Danmarks tilslutning, henholdsvis til dem, der går imod.

Indtil nu har socialdemokratiet indtaget en meget forsigtig holdning i arbejdet for at skabe folkelig tilslutning til et dansk ja. Det er mit indtryk, at det vil ændre sig, nu hvor forhandlingerne er afsluttet, og hvor det store tillidsmandsmøde, som partiet havde om denne sag i lørdags, synes at have givet den fornødne dækning for en positiv indstilling fra ledelsens side. Jeg synes også, at tonen i ministerens redegørelse kun kan bekræfte denne opfattelse, og det mener jeg er meget tilfredsstillende. Der er brug for en aktiv og målbevidst socialdemokratisk indsats i de kommende måneder over for de vælgergrupper her i landet, der i særlig grad lytter til socialdemokratiske synspunkter i denne sag.

Jeg tror i øvrigt, det er vigtigt, at debatten fra nu af kommer til at dreje sig mere og mere om Danmarks holdning i samarbejdet, når vi først er blevet medlem af EF. Hvad